

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/60/2018
Identifikačné číslo spisu: 3812203839
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3812203839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q. I., zast. Mgr. Martin Hurtiš, advokát so sídlom v Prievidzi,

Matice slovenskej 17, 971 01 Prievidza proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 36 613 843, o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/42/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín, č. k. 16Cob/348/2016-265 zo dňa 28. februára 2018 takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie uznesením, č. k. 14Cb/42/2012-229 zo 16. augusta 2016, v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. septembra 2016 vo výroku I. návrh na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 14Cb/6/2009 zo dňa 26. augusta 2009 zamietol, vo výroku II. odmietol žalobu na obnovu konania a vo výroku III. priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí zákonnej lehoty, a preto podľa § 413 ods. 1 C. s. p. ju súd odmietol. Rozsudok Okresného súdu Prievidza vo vzťahu k žalobkyni nadobudol právoplatnosť 18. septembra 2009. Žalobu na obnovu konania podala žalobkyňa dňa 01. marca 2012, teda v trojročnej lehote od právoplatnosti rozsudku, ktorý bol týmto návrhom napadnutý. Pri skúmaní zachovania trojmesačnej lehoty podľa § 403 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa ako dôvody uviedla najskôr tie, že súd ju napadnutým rozsudkom zaviazal plniť zo zmluvy, v ktorej nebola ručiteľkou, čo vyvodzovala z odôvodnenia rozsudku, v ktorom bola uvedená zmluva XXXXXXXXXXXX., kým ona bola ručiteľkou k zmluve XXXXXXXXXXXX podľa dohody o ručení zo 07. júla 2003, neskôr ako dôvod uviedla i to, že súdny poplatok zaplatila neoprávnená osoba 10. februára 2009

- spoločnosť EOS KSI Slovensko ešte pred rozhodnutím súdu o pripustení zámény účastníkov dňa 17. februára 2009, ďalej že postúpenie je neplatné, keďže už došlo k postúpeniu pohľadávky, ako aj to, že rozhodnutie o pripustení zámény účastníkov nie je právoplatné.

Súd skúmal, kedy sa mohla žalobkyňa o týchto dôvodoch najskôr, dozvedieť resp. ich uplatniť a zistil, že už po doručení rozsudku, sp. zn. 14Cb/6/2009 zo dňa 02. septembra 2009

sa žalobkyňa dozvedela že v rozsudku bola uvedená zmluva XXXXXXXXXXXX.

Zároveň nahliadnutím do spisu mohla ustáliť, že je ručiteľkou k zmluve XXXXXXXXXXXX podľa dohody o ručení zo 07. júla 2003. Procesné nedostatky, ktoré konaniu vyčíta, mohla zistiť

už v priebehu konania, o ktorom sa dozvedela po tom, ako bola riadne predvolaná dňa 20. apríla 2009 na pojednávanie, konané 04. mája 2009, a to nahliadnutím do spisu. Lehota troch mesiacov k týmto skutočnostiam preto uplynula dňa 02. decembra 2009. Keďže žaloba bola podaná 01. marca 2012, bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, a preto ju súd odmietol podľa § 413 ods. 1 C. s. p.

3. Zamietnutie návrhu na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Cb/6/2009 z 26. augusta 2009 odôvodnil súd prvej inštancie tým,

že vo veci neboli dôvody hodné osobitného zreteľa, pretože nariadenie odkladu vykonateľnosti v rámci konania o obnove konania predpokladá aspoň osvedčenie pravdepodobnosti,

že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, t. j. že príslušný súd obnovu konania povolí,

čo v danom prípade nebolo splnené.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 C. s. p. tak,

že žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd Trenčín ako odvolací súd uznesením,

č. k. 16Cob/348/2016 zo dňa 28. februára 2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podala podľa § 228 ods. 1

písm. a/ a b/ Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase podania návrhu, návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/6/2009. Uvedené konanie bolo ukončené rozsudkom pod sp. zn. 14Cb/6/2009 zo dňa 26. augusta 2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 16Cob/213/2009 zo dňa 29. januára 2010, ktorým bolo odvolanie žalobkyne odmietnuté ako oneskorene podané. Návrh na obnovu konania odôvodnila žalobkyňa okrem iného tým, že ona nie je a ani nikdy nebola ručiteľkou záväzku, o ktorom rozhodoval súd v konaní, sp. zn. 14Cb/6/2009.

7. Podľa § 403 ods. 1, 2 C. s. p, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Keďže zasahuje do právoplatného rozhodnutia, zákon jeho prípustnosť viaže na splnenie viacerých podmienok. Žalobkyňa je osobou oprávnenou na podanie žaloby na obnovu konania,

keďže bola stranou sporu pôvodného konania, o obnovu ktorého žiada. Dôvody prípustnosti obnovy konania sú presne vymedzené v § 397 C. s. p. Ďalšími podmienkami sú zákonom stanovená subjektívna a objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ale aj osobitné náležitosti žaloby a príslušnosť súdu na jeho prejednanie.

9. Zo zákonných ustanovení upravujúcich obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnovu konania procesne prípustná, žalobe na obnovu konania v tejto fáze

súd buď vyhovie alebo ju odmietne. Druhá fáza predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medzi inými existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto

navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní /§ 397 písm. a/ C. s. p./ a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní /§ 397 písm. b/ C. s. p./.

Ďalším predpokladom procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je dodržanie subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie takejto žaloby. Pokiaľ nie sú splnené predpoklady na povolenie obnovy konania, nie je možné sa zaoberať vecou samou.

10. Žalobkyňa sa najneskôr doručením rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Cb/6/2009 zo dňa 26. augusta 2009 mohla dozvedieť o skutočnostiach, na ktorých založila svoje dôvody na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/6/2009. Žalobu na obnovu konania podala na súde prvej inštancie dňa 01. marca 2012, teda po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty v zmysle v zmysle ustanovenia § 403 ods. 1 C. s. p. Ostatné odvolacie dôvody uvedené žalobkyňou v odvolaní sa týkajú veci samej, a preto na ne odvolací súd neprihliadol.

11. Za vecne správny považoval odvolací súd aj výrok o zamietnutí návrhu na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Cb/6/2009 zo dňa 26. augusta 2009, pričom sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Za vecne správny považoval aj výrok o náhrade trov konania, keďže žalobca ako úspešná strana sporu má právo na náhradu trov konania.

12. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci správne zistil skutkový stav, v nadväznosti na to vec správne právne posúdil a správne aplikoval ustanovenia príslušných právnych predpisov, keď dospel k záveru o odmietnutí žaloby na obnovu konania. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Uviedla, že je osobou bez právnického vzdelania a až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci, vedenej pod sp. zn. 14Cb/6/2009, sa dozvedela, že svoju ručiteľskú zmluvu môže napadnúť na súde, a preto sa rozhodla brániť voči veriteľovi zákonnou formou. Po predložení ručiteľskej zmluvy zistila, že bola zaviazaná na zaplatenie príslušnej sumy z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. novembra 2000, ktorá absolútne nekorešpondovala so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07. júla 2003, ku ktorej pristúpila ako ručiteľka zmluvou o ručení zo dňa 07. júla 2003. V období február 2012 sa dozvedela o nezákonnom rozhodnutí a na základe toho nahliadla do súdneho spisu, pričom zistila ďalšie pochybenia zo strany súdu. Nedisponovala úverovou a ani ručiteľskou zmluvou a o pochybení súdu sa dozvedela až u veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s. Následne do jedného mesiaca podala návrh na obnovu konania, čím dodržala tak objektívnu 3-ročnú lehotu, ako aj subjektívnu 3-mesačnú lehotu na podanie návrhu na obnovu konania. Popiera právny vzťah s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, ku ktorej mala pristúpiť ako ručiteľka. Doposiaľ spláca dlh z úverovej zmluvy, v ktorej sú zaviazaní iní dlžníci, resp. ručiteľia. Momentálne stále prebieha exekučné konanie a každý mesiac dochádza k porušovaniu jej základných práv, pretože dochádza k zrážkam z dôchodku, v dôsledku čoho žiada o odloženie vykonateľnosti. Pri nahliadnutí do súdneho spisu tiež zistila, že uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 14Cb/6/2009 zo dňa 17. februára 2009 o zámene účastníkov nebolo právoplatné, v dôsledku čoho žalovaný v tomto konaní a ani žalobca v konaní, sp. zn. 14Cb/6/2009 nekonal ako oprávnený subjekt. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne aby ho zmenil tak, že povolí obnovu konania.

14. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že žaloba na obnovu konania bola vzhľadom na ustanovenie § 403 ods. 1 C. s. p. podaná oneskorene. Stotožňuje sa s názorom odvolacieho, ako aj prvoinštančného súdu, podľa ktorého je pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty rozhodujúce, kedy sa žalobkyňa o dôvodoch na obnovu mohla dozvedieť a nie kedy sa o nich dozvedela. Je zrejmé, že o dôvodoch obnovy konania sa žalobkyňa mohla dozvedieť zo súdneho spisu, a to najneskôr po doručení

rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, č. k. 14Cb/6/2009-179 zo dňa 26. augusta 2009, ktorý jej bol doručený 02. septembra 2009. Lehota troch mesiacov preto uplynula dňa 02. decembra 2009. Zdôrazňuje, že žalovaná ani len nevyužila všetky riadne opravné prostriedky, v ktorých tiež mohla uviesť dôvody, pre ktoré žiada o povolenie obnovy konania, keďže jej v tom čase mohli byť známe.

15. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/96/2008 súd musí v konaní o návrhu na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo účastník nesplnil v pôvodnom konaní povinnosť tvrdenia. Pokiaľ účastník zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Na účastníkovi občianskeho súdneho konania teda je, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci. Účastník je povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby na ne označil aj dôkazy.

16. Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne zamietol.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky /ďalej aj dovolací súd/ ako súd dovolací /§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p./, po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania /443 C. s. p./ prejednal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietnuť.

18. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné splnenie troch základných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, b/ tento nesprávny procesný postup súdu znemožnil strane realizovať jej procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre prípustnosť dovolania je potrebné, aby súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré priznáva zákon /napr. vyjadrovať sa k návrhom, predkladať dôkazy/. Medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy a aby rozhodoval v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby odôvodnil rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

20. V súvislosti s dovolateľkou namietanými nedostatkami vo vykonanom dokazovaní dovolací súd konštatuje, že súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu /§ 185 ods. 1 C. s. p./ a nie sporových strán. Ak aj súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., pretože to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčené /R 125/1999, R 6/2000/. Rovnako, pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

21. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka nesúhlasí s právnymi závermi odvolacieho súdu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak,

že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné ap neudržateľné, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces. V danej veci rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím prvoinštančným dávajú odpovede na všetky relevantné otázky, ktoré súdy v predmetnom konaní mali zodpovedať.

22. Dovolací súd dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľkou namietanej vade zmätočnosti, uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné /§ 447 písm. c/ C. s. p./.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p./.. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie /§ 262 ods. 2 C. s. p./.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.